

Noty o autorach

Julita Charytoniuk

Absolwentka pedagogiki kulturoznawczej na Uniwersytecie w Białymstoku (praca magisterska pt. „Demonologia w tradycji ludowej współczesnego Podlasia”), a także Małopolskiego Uniwersytetu Ludowego we Wzdowie oraz Podyplomowych Studiów Etnomuzykologicznych na Uniwersytecie Warszawskim. Doktorantka muzykologii Instytutu Sztuki PAN. W ramach programu Instytutu Muzyki i Tańca „Muzyczne białe plamy” z Tetianą Zachykievich (Sopiłką) realizowała projekty badawcze: „Ludowe pieśni religijne na Podlasiu” oraz „Ludowe formy kanonicznego śpiewu liturgicznego na Podlasiu”. Współpracuje ze Zbiorami Fonograficznymi IS PAN. Prowadzi badania naukowe, dokumentuje pieśni i uczy się ich od wiejskich wykonawców. Nagrywa, opracowuje i wydaje płyty z podlaskim repertuarem (m.in.: *Pieśni z Kożyna*, *Ludowe pieśni religijne z Podlasia*). Organizuje i prowadzi warsztaty śpiewu tradycyjnego. Na zajęcia praktyczne śpiewu zaprasza także wykonawców wiejskich, pełniąc przy tym rolę animatora i koordynatora. Liderka zespołu Południce oraz bębniстка w Kapeli Batareja. Śpiewa także w zespołach: Pieśni Piękne, Z lasu. Współtworzy program muzycznej edukacji tradycyjnej „Mały Kolberg”. Stypendystka Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Prezydenta Miasta Białegostoku.

Gabriela Gacek

Doktorantka Instytutu Sztuki PAN w Warszawie w zakresie muzykologii, nauczycielka fortepianu w Szkole Muzycznej I st. im. G. Bacewicz we Wrocławiu. Absolwentka Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej we Wrocławiu (fortepian) oraz muzykologii na Uniwersytecie Wrocławskim, dwukrotna stypendystka Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Interesuje się historycznym obliczem polskiej muzyki ludowej (zwłaszcza na Dolnym Śląsku, w Beskidach i na Podhalu) oraz jego współczesnymi przemianami. Publikowała w „Muzyce”, „Odrze”, „De Musica/Krytyka Muzyczna”, „Twórczości Ludowej” i „Gadkach z Chatki”. W 2009 r. brała udział w badaniach nad stanem zachowania folkloru muzycznego brazylijskiej Polonii, zorganizowanych przez Katedrę Muzykologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz Katedrę Muzykologii Uniwersytetu Wrocławskiego. W latach 2013/2014 otrzymała grant badawczy w programie Instytutu Muzyki i Tańca „Muzyczne Białe Plamy” (projekt Tradycje muzyczne górali kliszczackich,

będący jednocześnie tematem przygotowywanej dysertacji doktorskiej). Pracowała jako członkini zespołu merytorycznego opracowującego tom Podlasie w serii Polska pieśń i muzyka ludowa. Źródła i materiały wydawanej przez Instytut Sztuki PAN w Warszawie. Obecnie uczestniczy jako badacz w Nowej Akcji Zbierania Folkloru, będącej częścią projektu badawczo-dokumentacyjnego pt. MAŁOPOLSKA ŹRÓDŁEM TRADYCJI realizowanego przez Małopolskie Centrum Kultury Sokół w Nowym Sączu.

Aleksandra Kleinrok

Doktor nauk humanistycznych w zakresie historii – muzykologii. Tytuł doktorski uzyskała na podstawie rozprawy napisanej w Instytucie Muzykologii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II (2017). Wcześniej ukończyła muzykologię na Uniwersytecie Warszawskim (2009) i Podyplomowe Studia Teorii Tańca na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina (2011). W 2013 roku brała udział w warsztatach choreologicznych prowadzonych w Instytucie Choreologii w Poznaniu przez prof. dr. hab. R. Langego i mgr U. Loba-Wilgocką. Jej artykuły można znaleźć w czasopiśmie „Studia Choreologica” i wydawnictwach pokonferencyjnych, dotyczących kultury Śląska, teorii tańca, pogranicza kulturowego, zagadnień czasu i rytmu w polskiej twórczości ludowej. Jest członkinią Polskiego Forum Choreologicznego, Polskiego Seminarium Etnomuzykologicznego i Warszawskiej Pracowni Kinetograficznej.

Tomasz Kozłowski

Absolwent Wydziału Biologii UW oraz – podyplomowo – Instytutu Muzykologii UW. Studia podyplomowe w zakresie etnomuzykologii ukończył pracą zatytułowaną *Muzyka na Lesbos. Przeobrażenia tradycji od końca XIX wieku po czasy współczesne*, wykonanej pod kierunkiem dr Weroniki Grozdew-Kołacińskiej. Członek Stowarzyszenia Polskie Seminarium Etnomuzykologiczne oraz Światowej Rady Tańca CID UNESCO. Od 15 lat członek zarządu Towarzystwa Przyjaciół Grecji oraz zespołu tańca greckiego „Ilios”, działającego przy TPG. W ramach działalności zespołu „Ilios” współprowadzi warsztaty tańca greckiego w Warszawie i okolicach. Popularyzator kultury taneczno-muzycznej Grecji, m.in. na Mikołajkach Folkowych, Mokotów Folk Festival, Z Wiejskiego Podwórza w Czeremsze, a także we współpracy z wybranymi mediami, m.in. Pismem Folkowym, Polskim Radiem czy Jazz Radiem. Taniec grecki poznawał podczas regularnych podróży do Grecji od 1997 roku (m.in. we współpracy z nauczycielami z Teatru Tańca „Dora Stratou” w Atenach, Stowarzyszenia Chronos w Atenach oraz z Stowarzyszenia FEX z trackiego miasta Ksanthi).

Przemierza Grecję od Rodopów na pograniczu grecko-bułgarskim po południowe wybrzeża Krety oraz od Epiru na zachodzie po wyspy Lesbos, Chios czy Rodos. Współpracował z mediami greckimi: z egejską rozgłośnią Radia Grecji, z radiem „Sto kokino” w Atenach, w zakresie audycji muzycznych oraz popularyzacji wiedzy o filhellenizmie w Polsce. Autor rozdziału poświęconego związkom muzyki Cypru i Grecji w monografii *Cypr, dzieje, literatura, kultura* (Warszawa, wyd. Sub Lupa, 2015). Posługuje się biegle językiem nowogreckim. Prywatnie zaprzyjaźniony z szeregiem muzyków greckich.

Tomasz Nowak

Absolwent studiów muzykologicznych (UW 1997), doktoranckich (UW 2003), podyplomowych studiów teorii tańca (AMFC 2005) i menedżerskich (UW 2006). Od 1997 roku wykłada w Instytucie Muzykologii UW (obecnie na stanowisku adiunkta i zastępcy dyrektora ds. studenckich). Gościnnie wykłada także w Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina. Autor i redaktor książek oraz ponad pięćdziesięciu artykułów naukowych z zakresu tradycyjnej muzyki i tańca (m.in.: *Taniec narodowy w polskim kanonie kultury. Źródła, geneza, przemiany*, Warszawa 2016; *Tradycyjna kultura taneczna Wileńszczyzny do 1939 roku*, Straduny 2014; *Tradycje muzyczne społeczności polskiej na Wileńszczyźnie. Opinie i zachowania*, Warszawa 2005). Laureat Nagrody „CLIO” (III st. 2006, wyróżnienie 2017), Nagrody im. ks. prof. Hieronima Feichta (2007), Nagrody za najlepszą pracę pisemną z zakresu historii muzyki polskiej (2016), odznaczony m.in. Brązowym Krzyżem Zasługi i Odznaką Honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej”.

Lilianna Sikora

Absolwentka psychologii na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz Edukacji Muzyczno-Plastycznej w Krakowskim Instytucie Rozwoju i Edukacji. Pracuje jako nauczyciel muzyki w Szkole Podstawowej w Sieniawie. Od 2015 roku prowadzi chór *Omnia Domini* przy Parafii św. Katarzyny w Nowym Targu. Miłośniczka muzyki sakralnej od chorału gregoriańskiego po formy wielogłosowe i styl chóralny *a cappella*. Ukończyła Szkołę Kantorów w Dominikańskim Ośrodku Liturgicznym w Krakowie. W ramach dodatkowych zainteresowań polską muzyką ludową ukończyła Podyplomowe Studia Etnomuzykologiczne i napisała pracę dyplomową pt. *Pieśni polan górskich w pamięci Zofii i Józefy Sordyl – ostatnich polanierek z Korbielowa*.

Irena Rokicka

Ukończyła w 2010 roku studia magisterskie Etnomuzykologii w Litewskiej Akademii Muzyki i Teatru. Jej praca magisterska dotyczyła stylu wykonawczego wiejskiej pieśni żniwnej w wielojęzycznej Litwie południowo-wschodniej (*Rugiapjūtės dainos stilistika daugiakalbėje pietryčių Lietuvoje*). Po studiach była uczestniczką projektu naukowo-badawczego pod kierunkiem prof. Rytisa Ambrazevičiausa przy Kowieńskim Uniwersytecie Technologicznym. Projekt uwieńczyła monografia *Scales in Lithuanian traditional music: Acoustics, cognition, and contexts*, odznaczona przez Związek kompozytorów Litwy, jako „Najlepsza książka w zakresie muzykologii 2015 roku”. Pracowała w Szkole Tradycyjnej Muzyki Słowiańskiej, była członkinią komitetu organizacyjnego Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Tradycyjnej w Wilnie „Pokrowskije Kołokoła”. Obecnie jest doktorantką Instytutu Sztuki PAN w Warszawie w zakresie muzykologii oraz prowadzi warsztaty wiejskiego śpiewu tradycyjnego Wileńszczyzny.

Iwona Wylęgała

Etnolożka oraz animatorka kultury zajmująca się tradycyjnym śpiewem wiejskim ze Śląska Opolskiego. Słuchaczka Podyplomowego Studium Etnomuzykologicznego w Instytucie Muzykologii UW. Od ponad 9 lat prowadzi warsztaty wokalne oraz Zespół Śpiewu Tradycyjnego „Niezłe Ziółka”, który w 2016 roku reprezentował woj. opolskie na OFKiSL w Kazimierzu Dolnym. Rok później, jako solistka została laureatką tego festiwalu, zajmując 3 miejsce w kategorii „folklor – kontynuacja”. We współpracy z opolskimi instytucjami kultury i edukacji realizuje przedsięwzięcia podejmujące temat tradycyjnych pieśni ludowych z woj. opolskiego. W Roku Kolberga (2014) wraz z Opolskim Stowarzyszeniem Animacji Kulturalnych OPAK zrealizowała dofinansowany przez MKiDN projekt edukacyjny dla dzieci i dorosłych „Śpiewki i piosenki. Pieśni ludowe w tradycji i inspiracji”. W 2016 roku otrzymała stypendium z budżetu MKiDN dla projektu „Pieśni Bezscenne”. Projekt ten w partnerstwie z Muzeum Śląska Opolskiego połączył wykorzystanie zbiorów fonograficznych tej placówki do badań naukowych i działań edukacyjnych oraz dokumentowanie tradycyjnej muzyki ludowej na Opolszczyźnie. Owocem działań projektowych stały się również publikacje w „Opolskim Roczniku Muzealnym” oraz „Piśmie Folkowym”. Nagrania repertuaru solistów śpiewaków oraz zespołów folklorystycznych Śląska Opolskiego są obecnie kontynuowane w kolejnym przedsięwzięciu dotowanym przez IMiT w ramach programu „Muzyczne Białe Plamy”.